

15-04-2026 - Uitgave Volle Lading Groep

Pag. 5

Staking

bij

CLdN

Delta-
lings
houdt
zich van
de domme

Pag. 8

Vijf dagen staken

Geen nieuwe
polderakkoorden

Initiatieven
van **onderop**
zijn noodzakelijk

Op 31 maart besloten 700 havenarbeiders - leden van FNV Havens - dat ze vijf dagen willen staken tegen de afbraak van WW, WIA en AOW. Als het aan de regering ligt werken we door tot we doodvallen en zitten we daarvoor bij werkloosheid of arbeidsongeschiktheid binnen de kortste keren in de bijstand.

Jarenlange afbraak

Vanaf het podium werd op 31 maart gememoreerd dat we vroeger 7,5 jaar WW hadden. Dat klopt: vijf jaar 80% en 2,5

jaar het minimumloon. Sinds de jaren '80 is er een gestage afbraak van arbeidersrechten. Ook de regelingen voor arbeidsongeschikten zijn slechter geworden.

De vergoeding bij ontslag is geminimaliseerd. Het werken met jaarcontracten is vergemakkelijkt en de pensioenleeftijd is steeds verder verhoogd.

Ook in de haven zijn regelingen verslechterd: versplintering over tientallen CAO's, verhoging van de leeftijd voor vervroegd uit-treden en verlaging van de uitkering, geen vaste baan meer bij in dienst treden, steeds meer havenarbeiders werken onder de metaal-CAO of hebben helemaal geen CAO.

Lessen trekken

Ten eerste

In het kapitalisme (het woord zegt het al) zijn de grote kapitalisten de heersende klasse en daarom krijgen zij altijd weer mogelijkheden om verworven rechten af te breken. Dat is een leven zonder perspectief, vooral voor de arbeidersjeugd.

Dit kan alleen veranderen als de werkers het kapitalisme omverwerpen en zelf de heersende klasse worden. Dat opent de weg naar een nuttig leven, naar vooruitgang en een wereld zonder oorlog en milieuvernietiging. Dat is het echte socialisme.

Ten tweede

Polderakkoorden hebben tot de afbraak van de laatste 40 jaar geleid - voor de werkende mensen in Nederland en in de haven. De vorm is altijd dat de regering (als het om landelijke verworvenheden gaat) of de bedrijven (als het om de CAO gaat) grote verslechtingen voorstellen. Na wat heen en weer praten en soms wat actie, wordt een deel van die verslechtingen ingetrokken en een ander deel wordt doorgevoerd. Dat is de vorm.

De werkelijke oorzaak ligt dieper. Als de arbeiders strijden met een socialistisch perspectief dan kan die strijd zich echt ontplooiën. Pas dan kan bepaald worden waar de grenzen liggen: worden we er beter van of gaan we inleveren.

Waar de strijd echt wordt ontplooid wordt meestal resultaat behaald, het zijn immers de werkende mensen die het land laten draaien - zonder hun arbeid gebeurt er niets. Waar de strijd ontplooid wordt kan vooruitgang worden gevochten, kunnen offensieve eisen worden gesteld, kan de strijd een leerschool worden van de strijd voor het socialisme.

Als de arbeiders strijden met het idee dat het kapitalisme een goed systeem is, dat arbeid en

kapitaal er samen het beste van moeten maken dan draait het uit op slechte compromissen: de polderakkoorden.

Ten derde

De haven kan het niet alleen: vroeger niet en nu niet. Alleen samen kan werkend Nederland de regeringsplannen dwarsbomen. Als de havenwerkers vooropgaan is dat prima, maar alleen gaat het niet. Als de regeringsplannen doorgaan kun je dat niet in aparte bedrijfs-CAO's van de haven repareren. Dat is een illusie.

Vijf dagen staken tegen de regering is een goed begin, wachten tot de vakbondstop heel Nederland oproept om te staken is een fout vervolg. Het zal van initiatieven van onderop moeten komen: in de haven en ook in andere sectoren.

Als de stakingsdagen in de haven worden benut om contacten te leggen met de werkers in vele belangrijke industriebedrijven in het havengebied, dan kan de uitbreiding van het front tot stand komen. Een demonstratie naar die poorten is niet moeilijk te organiseren, het enthousiasme om aan te sluiten zal er zeker zijn. Dat is de beweging waar de grote kapitalisten en hun regering bang voor worden.

'Nieuwe actiedag voor vrede is nodig'

De coördinatiegroep van het Internationaal Havenarbeiders Overleg gaf op 25 maart de volgende verklaring uit:

Sinds 28 februari voeren de imperialistische landen VS en Israël een volgens het internationaal recht onrechtmatige aanvalsoorlog tegen Iran. Deze oorlog wordt gevoerd om grondstoffen, machtspolitieke invloed en geopolitieke heerschappij. De VS en Israël willen met deze openlijke oorlog hun invloed in het Midden-Oosten - ook gericht tegen China en Rusland - doorzetten en uitbreiden.

Door het volkenrecht te schenden en met fascistische oorlogvoering wordt het uitbreken van een Derde Wereldoorlog in hoge mate ingecalculeerd. Een omverwerping van het islamitisch-fascistische mullah-regime in Iran heeft als enige doel een aan de VS ondergeschikte regering te installeren - niet de vrijheid van het volk. Het omverwerpen van het fascistische regime in Iran kan alleen door het Iraanse volk worden gedaan. Oekraïne, Gaza, Soedan, Iran... het zijn allemaal roofzuchtige oorlogen ten koste van arbeiders, vrouwen en kinderen. Havenwerkers en zeelieden mogen dit niet toestaan! WIJ ZEGGEN NEE tegen oorlog.

De Straat van Hormuz is een mijnenveld. Reders, de EU en de oorlogvoerende imperialisten dragen de misdadige verantwoordelijkheid voor het feit dat schepen nu al ruim drie weken vastzitten in de hel van de oorlog, zodat de reders enorme winsten kunnen blijven behalen. Het aantal gewonde en dode zeelui neemt elke dag toe!

Wij zeggen nee tegen de oorlogseconomie en de transformatie van havens in militaire knooppunten - overal! Havenarbeiders werken voor bevoorrading, logistiek en transport van mensen met goederen, grondstoffen en industriële producten - niet voor oorlogsmachines!

WIJ ZEGGEN JA tegen het versterken van de strijd voor betere lonen, betere arbeidsomstandigheden, effectieve gezondheids- en veiligheidsmaatregelen, pensioenen die voldoende zijn voor een waardig leven - maar ook de rechten van werkers zoals het recht om te staken, het recht om zich te verenigen!

We hebben een diepgaande discussie nodig in onze vakbonden over het verwerpen en bestrijden van deze oorlogskoers. Onmiddellijke terugtrekking van alle zeelui uit de Straat van Hormuz! We hebben na 6 februari een nieuwe dag nodig - een dag van strijd voor de wereldvrede!

Staking bij CLdN

Meestal hoor je van CLdN niet zoveel. Dit komt omdat ze daar een eigen bond hebben: de WNV (werknemersvereniging) CLdN. Uiteindelijk werken daar ook gewone havenwerkers met gewone havenarbeidersbelangen. En er is ook een gewone directie met gewone kapitalistenbelangen. En net als overal leiden die tegengestelde belangen wetmatig tot conflicten die uitgevochten moeten worden. CLdN is een groot bedrijf met terminals en roro-schepen voor de shortsea. Eigenaar is de schatrijke Belgische familie Cigrang, goed voor een vermogen van ongeveer 1,5 miljard euro.

Vertragingstactieken en groeiende onvrede

In 2025 moest de CAO vernieuwd worden, maar door vertragingstactieken van de directie draaide het uit op een stilzwijgende verlenging. De onvrede groeide bij de collega's van CLdN. Dat bleek ook toen in december vorig jaar het werk vier uur werd neergelegd, omdat twee collega's van de Technische Dienst een jaarcontract bij een ander bedrijf kregen voorgesteld. CLdN sorteerde daarmee voor op het plan de Technische Dienst te outsourcen. Na de schaft kon iedereen weer aan het werk, want de twee collega's kregen alsnog een contract bij CLdN.

Bij de onderhandelingen voor de CAO van 2026 schoot het opnieuw niet op. Van een serieuze loonsverhoging bovenop de automatische prijscompensatie kon geen sprake zijn volgens de directie. Dat terwijl CLdN bulkt van het geld. Een paar voorbeeldjes? De familie Cigrang kocht in 2018 het eilandje S'Espalmador tussen Formentera en Ibiza voor 18 miljoen. In 2023 gaven ze zichzelf een dividend van 160 miljoen euro. Vorig jaar bestelden ze zes containerschepen van 1100 TEU voor een kwart miljard euro, met een optie voor vier. Dit jaar kochten ze van Samskip de lijnen tussen Rotterdam en het Verenigd Koninkrijk/Ierland.

Op 5 maart legden de collega's van CLdN het werk voor 24 uur neer. Voor het maximale effect werd daarvoor en daarna langzaam aan gewerkt en werd overwerk geweigerd. Het schijnt dat de directie nu wel bereid is tot concessies.

Uitgangspunten De Volle Lading

1. We maken ons met offensieve eisen sterk voor de belangen van de havenarbeiders en de jeugd die in de haven gaat werken.
2. We helpen de strijd voor die belangen te organiseren onder andere door de vier-wekelijkse uitgave van de Volle Lading.
3. We werken democratisch. Iedereen kan zijn inbreng hebben. Vrienden die de strijd van de havenarbeiders ondersteunen zijn welkom.
4. We ijveren voor vakbonden die strijdbaar en democratisch voor de belangen van de werkers opkomen.
5. We zijn onafhankelijk, ook financieel. We accepteren alleen financiële bijdragen als ze zonder voorwaarden worden gegeven.
6. We staan open voor gedachten over een andere maatschappij zonder uitbuiting en onderdrukking van de werkende mensen - dat geeft richting aan onze strijd.
7. We werken aan de versterking van de internationale solidariteit van de havenarbeiders.

De Volle Lading is een uitgave van De Volle Ladinggroep - van collega's voor collega's in de haven. Bij de Volle Lading kun je leren vechten tegen onrecht en tegen de oorzaak van het onrecht: het kapitalisme. En gooi gerust wat geld als steun in de pot. De Volle Lading draait zonder subsidie - want we willen onafhankelijk blijven.

www.vollelading.nl

info@vollelading.nl
Telefoon: **06-42492000**
06-40393842

Wie De Volle Lading
iedere vier weken
gratis per
e-mail wil ontvangen:
mail dit verzoek naar
**[info@
vollelading.nl](mailto:info@vollelading.nl)**

Steun De Volle Lading

Via deze QR-code
een bedrag overmaken als steun. Alvast bedankt!

NL54INGB0004428359 o.v.v. 'DVL'

Geld gaat naar oorlogsvoorbereiding

Aan de poort wordt soms de vraag gesteld: waar gaat al dat geld naartoe? Het antwoord is simpel. De regering wil dat we 3,4 miljard euro aan de oorlogsbelasting gaan betalen. Op de uitkeringen wordt 6 miljard en op de zorg wordt 10 miljard euro bezuinigd. Tegelijk wil de regering de begroting van defensie met 19 miljard extra laten groeien. Het antwoord moet dus zijn: het geld gaat naar oorlogsvoorbereiding.

Europa wil militair overwicht

Als we aan de poort zeggen dat de uitkeringen en de zorg worden gesloopt om oorlog te kunnen voeren, dan worden we door sommige collega's wel eens glazig aangekeken. Toch is dat precies wat er nu gebeurt. Bijna iedereen begrijpt dat imperialistische landen als de VS en Rusland met militaire middelen streven naar uitbreiding van hun invloedssferen. Dat maakt overigens van Europa en China geen vreedzame imperialisten. Het maakt van Europa een imperialist die zo snel mogelijk militair overwicht wil behalen. En de Europese en Chinese imperialisten zullen - als ze niet anders kunnen - even gewelddadig en gewetenloos te werk gaan als de Amerikaanse en Russische im-

perialisten. En ze zullen het 'internationale recht' op dezelfde manier aan hun laars lappen - ze zullen met demagogische verhalen proberen de werkende mensen wijs te maken dat hun oorlog rechtvaardig en onbaatzuchtig is.

Geen sloop van uitkeringen en zorg voor hun oorlogen

De Nederlandse imperialisten zeggen dat we ons moeten wapenen tegen de Russen en dat we militair onafhankelijk van de VS moeten worden. We moeten bereid zijn daarvoor offers te brengen: financieel en als kannonenvoer. Maar in alle oorlogen zal de Europese inbreng de belangen van de grote Europese kapitalisten dienen.

Zo dient de Europese inbreng op het slagveld in Oekraïne er vooral toe dat de grote Europese bedrijven zich de bodemschatten van Oekraïne kunnen toe-eigenen, dat ze de Oekraïense werkers kunnen uitbuiten, dat ze de vruchtbare landbouwgronden kunnen exploiteren en dat ze haar Russische concurrent uitputten. Daar kunnen we de uitkeringen en de zorg niet aan op laten offeren.

Stop de militarisering! Arbeiders schieten niet op arbeiders!

Deltalinqs houdt zich van de domme

Deltalinqs, de club van ondernemers in het Rotterdamse havengebied, vond het besluit van de Rotterdamse havenarbeiders om vijf dagen te staken tegen de sloop van de uitkeringen 'disproportioneel', oftewel: buiten alle verhoudingen. Een woordvoerder verklaarde: *"Dit bevreemdt ons zeer. De bedrijven in de haven hebben part noch deel aan dit 'Haagse' vraagstuk tussen regering en vakbond. Een actie op het Malieveld in Den Haag lijkt meer op zijn plaats in plaats van in de haven."*

Nadat de verkiezingen zijn gedaan, wordt er een regering gevormd. En bij het vormen van die regering is het wensenlijstje van de grote kapitalisten doorslaggevend. Zo belanden er allerlei zaken in het regeringsprogramma waar in de verkiezingscampagne nooit over werd gesproken en zo belanden allerlei verkiezingsbeloftes in de prullenbak.

Deltalinqs vertegenwoordigt de machtigste bedrijven van Nederland die helemaal vervlochten zijn met het 'Haagse' regeringscircuit. Wie neemt nu wie nu in de maling?

Staking tegen het regeringsbeleid en tegen de grote kapitalisten die aan de touwtjes trekken is gerechtvaardigd en ook in de haven helemaal op z'n plaats.

